

2.4. Reservepulje.

Der afsættes en reservepulje på 3 mia. kr. til brug for forskellige merudgifter, der måtte opstå i finansårets løb, samt til brug for omskolinger, omstillinger og andre nødvendige justeringer af den offentlige sektor, som de mange ændringsforslag vil medføre.

2.5. Privatiseringer.

Privatiseringer er det eneste politiske redskab, som på en og samme tid er i stand til både at frigøre penge til skattelettelser og skabe indtægter til brug for gældsafdrag. Derfor foreslås det, at der i alt gennemføres privatiseringer for 10 mia. kr. i 1994. De vil give sig udslag i, at ca. 25.000 personer overgår fra at være offentligt ansat til privat beskæftigelse. Med hensyn til konkrete projekter henvises til den grundige argumentation, der findes i bogen »Privatiseringer - den danske model«, 1990 (ISBN: 87-89604-00-8).

Der skal ikke bare sælges tomme byggegrunde og gamle ledvogterhuse, men også foretages privatisering af mere »følsomme« områder inden for den statslige sektor. Særligt inden for kulturområdet er der mange velegnede projekter. De her nævnte 10 mia. kr. dækker den egentlige indtægt fra privatiseringerne. Den opnåede driftsbesparelse, når staten ikke længere varetager opgaverne, er derimod opført på den enkelte aktivitetskonto.

I perioden 1989-1991 er der privatiseret for over 8 mia. kr. statslige projekter. Heraf var Statsanstalten for Livsforsikring med 4,2 mia. kr. selvsagt det største projekt. Med de erfaringer, man indtil videre har høstet, er det ikke urealistisk at privatisere for et beløb svarende til 10 mia. kr. i 1994.

For at forstå privatiseringens bidrag som finansieringskilde er det nødvendigt at understrege, at der ikke er tale om en entydig metode. Teknisk set er der tale om et utal af metoder, men i denne sammenhæng behandles kun tre former: total-privatisering, frasalg af aktie- og ejendomsbesiddelser og endelig udlicitering.

Total-privatisering

Den mest direkte form for privatisering er et regulært salg af statslige institutioner og virksomheder. Som eksempel kan nævnes salget af Statsanstalten for Livsforsikring, som blev afhændet til Baltica i 1990, og som indbragte 4,2 mia. kr. i statskassen. Denne total-privatisering behøver dog ikke blive et isoleret tilfælde. Der eksisterer en lang række offentlige institutioner, som kan privatiseres efter tilsvarende mønster.

I den kommunale sektor findes en række virksomheder, der fungerer som fælles-kommunale selskaber. Det gælder f.eks. Kommunekemi A/S, Kommunernes Gensidige Forsikringselskab, Tarco A/S, Kommunedata A/S og Kommunal Leasing A/S.

I de enkelte kommuner optræder også en lang række aktiviteter, som kan overlades til private virksomheder. Det drejer sig f.eks. om el-, vand- og varmforsyning, biografer, campingpladser, haller, havne, konferencefaciliteter, vandlande, golfbaner osv.

I den statslige sektor er der lignende privatiseringsmodne aktiviteter. Det drejer sig bl.a. om følgende institutioner:

Statens Planteavlsvforsøg, Statens Husdyrbrugsvforsøg, Statens Jordbrugstekniske Forsøg, Statens Forstlige Forsøgsvæsen, Fiskeriministeriets Forsøgslaboratorium, Kort- og Matrikelstyrelsen, Statshavnene, Forbrugerrådet, Eksportkreditrådet, Statens Bilinspektion, Retsinformation, Statens Filmcentral, Det Kongelige Teater, Forsvarets Bygningstjeneste, Dansk Tipstjeneste, Danmarks Statistik, DSB (helt eller delvist) og Post- og Telegrafvæsenet.

Fælles for de nævnte institutioner er, at de uden nævneværdige problemer kan overgå til fuldstændig privat drift. I det omfang det offentlige har brug for den service, de enkelte institutioner udbyder, kan man købe dem på lige vilkår med andre brugere.

Denne form for total-privatisering giver mindst to fordele:

- * Der opnås en permanent driftsbesparelse på de offentlige budgetter, som kan finansiere varige skattelettelser.
- * Der opnås en engangsindtægt, som kan finansiere de statslige og kommunale gældsafdrag.